

ЛУИЗА АКЕРМАН ЧОВЕКЪТ

Превод от френски: Гео Милев, 1923

chitanka.info

От случая захвърлен, тук върху таз планета,
изгубен като в някой безбрежен океан,
над бездна аз се нося, увиснал над небето,
сред Нищото развян.

И все пак, ето чувам гласа на таен жребий —
сред бурите страхотни, дълбоко през нощта,
зове ме той и вика: „Ела! Аз чакам тебе
и с тебе мисълта.“

Безцветен мрак тежеше навред над естеството,
бе още мъртво всичко — без ум, без цел, без път.
Явих се аз; и ето — тогаз сред веществото
зачена се духът.

Изтръпнал и учуден от туй, че съществувам,
вълнението свое аз овладях в тоз час;
познах се сред Всемира — и вътре в мене чувам
глас, който казва: „Аз!“

Макар все още пленник на своята плът разтленна,
на слепите нагони веригите разбих;
Свенливост аз създадох и Правда съвършена
из себе си родих,

И дия аз тревожно във всичко цел, причина.
Всемирът е пред мене безцелно празненство.
Божествен смисъл вливам в невярната картина
на всяко вещество.

Свободно смърт и болка аз мога да презирам.
О, твърд неумолима, не ще ме смажеш ти!
Защото лъч надежда и в мъките съзирам,
и тръпна от мечти.

*И Нищото пред мене — страхотна, пуста бездна —
изпълням с моя сетен дъх — и отлитам в мрак...
Светът ме стяга в клетка; в един копнеж аз чезна:
от тук — към оня бряг!*

*Аз — сянка мимолетна — бленувам само вечност.
Действителност! Напразно: все пак оставам цял,
непобеден от тебе; и в сребърна далечност,
там — моят Идеал!*

*И с гордост съзерцавам просторите безкрайни
и нощите дълбоки с безчислени звезди.
Вий, светове потайни! Аз имам свои тайни
във моите гърди!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.